

A renunțat Hristos la umanitatea Sa în cer?

Coloseni 2.9

Stephan Isenberg

Online începând de la: 21.05.2024, Actualizat: 21.05.2024

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Coloseni 2.9

Coloseni 2.9: În El *locuiește* trupește toată plinătatea Dumnezeirii.

Este Domnul Isus acum Om în cer sau S-a dezbrăcat de umanitatea Sa după înviere sau înălțarea la cer?

Domnul Isus este Fiul lui Dumnezeu din eternitate. Apostolul Ioan vorbește despre El ca fiind „singurul Fiu, care *este* în sânul Tatălui” (Ioan 1.18). Din eternitate, Fiul a fost în sânul Tatălui: „Când [El, Dumnezeu] stabilea temeliiile pământului, atunci Eu Îi eram copilașul dragostei Lui¹ și zilnic eram desfătarea Sa” (Proverbele 8.29,30). Pe de o parte, Dumnezeu L-a *dat* pe Fiul Său (Ioan 3.16) din sânul Său într-un anumit sens, iar pe de altă parte, Domnul Isus nu a părăsit niciodată sânul Tatălui. Ambele afirmații sunt adevărate și vrem să ne plecăm în fața lor, chiar dacă nu le putem înțelege cu mintea noastră. Când Domnul Isus era pe pământ, El nu numai că *era* Fiul etern al lui Dumnezeu, dar a „devenit” Fiu într-un mod cu totul nou: El a devenit Fiul *Omului*. Domnul Isus „*a venit* în carne” (1. Ioan 4.2,3).² Despre noi nu se poate spune că „am *venit* în carne”. Era de la sine înțeles că ne-am născut ca și copii „în carne”. Dacă se spune despre Hristos sau despre Dumnezeu că „*a venit* în carne” (compară cu 1. Timotei 3.16; 1. Ioan 4.2,3; Ioan 1.1,14), este pentru că El era anterior Fiul lui Dumnezeu din eternitate și încă este.

Hristos era pe deplin Om pe pământ și, de asemenea, pe deplin Dumnezeu. Se spune în Coloseni 1.19: „Întregii plinătăți a Dumnezeirii i-a *plăcut* să locuiască în El”. Iar Coloseni 2.9 continuă spunând foarte clar: „În El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii”. Ca Om, întreaga plinătate a Dumnezeirii locuiește trupește în El. Ultimul pasaj biblic (Coloseni 2.9) arată în mod deosebit clar că aceasta locuiește încă în El. Însuși cuvântul „trupește” ne arată că Domnul Isus se află acum în cer ca Om glorificat. Astfel, Coloseni 2.9, în mod deosebit, este una dintre cele mai convingătoare dovezi că Domnul se află acum în cer ca Om și, în același timp, este Dumnezeu desăvârșit. Nu un duh se află în cer, ci *Omul* Hristos Isus: „Este [timpul prezent!] *un singur* Mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Hristos Isus” (1. Timotei 2.5).

Domnul Isus a fost așezat în mormânt după ce lucrarea Sa a fost terminată. A treia zi, El a înviat, nu ca *Duh*, ci ca *Om*. De aceea a putut să le spună ucenicilor Săi: „Priviți mâinile Mele și picioarele Mele, că *sunt Eu* *Însumi*; atingeți-Mă și vedeți, pentru că *un duh n-are carne* și oase, după cum Mă vedeți pe Mine că am” (Luca 24.39). Trupul de înviere al Domnului nu era cu totul diferit de trupul pe care l-a avut pe pământ, căci citim că femeile au venit la mormânt și „n-au găsit trupul Domnului Isus” (Luca 24.3). Este evident că Domnul Isus a înviat în acest trup, care acum la înviere suferise o *transformare* de neimaginat pentru noi, astfel încât El a putut chiar să treacă prin uși închise, de exemplu (Ioan 20.19). Nu numai aici, ci și în multe alte ocazii, Domnul S-a arătat credincioșilor în trupul Său de înviere. Însă, trupul Său nu era încă glorificat, deoarece El nu ședea încă la dreapta lui Dumnezeu.

După înălțarea Sa la cer, Hristos stă acum la dreapta lui Dumnezeu și a fost așezat „mai presus de orice stăpânire și autoritate” (compară cu Efeseni 1.20,21) și „încununat cu glorie și onoare” (Evrei 2.9). Iar când va reveni, El va „transforma trupul [pământesc] smereniei

noastre în asemănare cu *trupul gloriei Sale*” (Filipeni 3.21). Faptul că Domnul Isus are un „*trup de glorie*” este, de asemenea, un indiciu convingător că Domnul Isus nu Se află în cer ca Duh, ci ca *Om*, „pentru că un duh n-are carne și oase” (Luca 24.39).

Chiar înainte de moartea Sa, Domnul Isus a vorbit despre înălțarea Sa: „Dar dacă L-ați vedea pe Fiul *Omului* suindu-Se unde era mai înainte?” (Ioan 6.62). Când apoi S-a înălțat la cer, după înviere, îngerii le-au spus ucenicilor: „*Acest Isus*, care a fost înălțat de la voi la cer, așa va veni, în felul în care L-ați văzut mergând spre cer” (Faptele apostolilor 1.11). Doar în foarte puține pasaje din epistole și din Faptele apostolilor, Domnul Isus este numit simplu „Isus”. Aceasta este întotdeauna menită să indice în mod deosebit spre adevărata Sa umanitate. Această promisiune a îngerilor era, prin urmare, o asigurare fermă pentru ucenici că Domnul Isus Se înălțase într-adevăr la cer ca *Om* și că se va întoarce în același mod în care ei Îl văzuseră înălțându-se: ca *Om*. Li s-a permis să vadă că El, precursorul credinței (compară cu Evrei 6.20), a mers doar cu *un pas* înaintea credincioșilor.

Dar ce se întâmplă între timp? Dacă citim mai departe în Faptele apostolilor, găsim o afirmație remarcabilă despre Ștefan: „Dar el [Ștefan], fiind plin de Duh Sfânt, privind țintă spre cer, a văzut gloria lui Dumnezeu și pe *Isus* stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu” (Faptele apostolilor 7.55). El nu L-a văzut pe *Fiul lui Dumnezeu* (ceea ce ar fi fost, de asemenea, corect); nu L-a văzut pe *Hristos* (ceea ce ar fi fost, de asemenea, corect), ci L-a văzut pe *ISUS* stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu - din nou o referire la umanitatea Sa. Un verset mai departe, Ștefan însuși mărturisește: „Și [Ștefan] a spus: «Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul *Omului* stând la dreapta lui Dumnezeu»”. Și aici referirea la umanitatea Sa!

Găsim o referire similară la umanitatea Domnului Isus (din propria Sa gură) doar două capitole mai departe, când Pavel se convertește pe drumul spre Damasc. Și ce citim acolo? „Dar, pe când [Pavel] călătorea, a fost că s-a apropiat de Damasc și deodată a strălucit în jurul lui o lumină din cer. Și, căzând la pământ, a auzit un glas, spunându-i: «Saule, Saule, pentru ce Mă persecuți?» Iar el a zis: «Cine ești, Doamne?» Și El a spus: «Eu sunt Isus, pe care tu Îl persecuți»” (Faptele apostolilor 9.3-5).

În bine-cunoscuta Sa rugăciune către Tatăl, Domnul Isus S-a rugat: „Și acum glorifică-Mă Tu, Tată, la Tine Însuși, cu gloria pe care o aveam la Tine mai înainte de a fi lumea” (Ioan 17.5). Înainte de a fi lumea, Fiul lui Dumnezeu avea toată gloria la Tatăl, iar această glorie nu l-a fost luată niciodată; dar acum Domnul Isus, ca *Om*, Se roagă să aibă această glorie, pe care o avea deja ca *Fiu* în eternitate, și ca *Om* în cer. Un comentator biblic scrie despre acest fapt extraordinar, că Hristos este acum în cer ca *Om*:

Crezi tu că un *Om* adevărat este în cer; că pe tronul lui Dumnezeu o inimă omenească bate în cea mai profundă și mai adevărată simpatie cu tine aici pe pământ, cu cei care sunt spălați de păcatele lor prin sângele Său? Ce mângâiere pentru inimă, când se gândește la aceasta - Fiul etern al Dumnezeului etern într-un trup de glorie, un trup de înviere! Acești ochi ai dragostei sunt mereu îndreptați asupra noastră; aceste urechi ale dragostei ne ascultă totdeauna; aceste buze ale dragostei ne strigă mereu cuvinte de încurajare și mângâiere; aceste mâini, care au sângerat pentru noi, ne călăuzesc prin această lume confuză; această inimă a dragostei bate cu o afecțiune neschimbată față

de noi; și acest Om este Mântuitorul nostru, Viața noastră, Capul nostru, Speranța noastră! Este El toate acestea și pentru tine?³

Cu puțin timp înainte de moartea Sa, Domnul Isus le-a vorbit oamenilor despre gloria Sa iminentă în cer: „Mai mult, vă spun: de acum veți vedea pe *Fiul Omului* șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului” (Matei 26.64). Domnul Isus șade ca *Om* „la dreapta puterii” și Se va întoarce pe pământ ca *Om*. Domnul Însuși anunțase deja aceasta în discursul de pe Muntele Măslinilor: „Și atunci se va arăta semnul *Fiului Omului* în cer și atunci toate semințiile pământului se vor jeli și vor vedea pe *Fiul Omului* venind pe norii cerului cu putere și cu glorie mare” (Matei 24.30).

Mai târziu, apostolul Pavel scrie în epistola sa către Efeseni: „Iar acest «S-a suit», ce este decât că a și coborât în părțile mai de jos ale pământului? Cel care a coborât este *Același* care S-a și suit mai presus de toate cerurile, ca să umple totul” (Efeseni 4.9,10). Aceste versete arată clar: Domnul Isus a îndurat moartea ca *Om* și este *Același* care acum „S-a suit mai presus de toate cerurile”. Pavel le scrie credincioșilor din Corint despre înviere: „Dar fiecare la rândul lui: cel dintâi rod, Hristos, apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui” (1. Corinteni 15.23). Și în acest pasaj putem vedea că Hristos a înviat *trupește*, deoarece contextul se referă la învierea noastră *trupească*.

Prin urmare, este extrem de important faptul că acum Îl putem ști pe Domnul Isus ca fiind primul Om glorificat în cer. El este garanția noastră, că și noi vom ajunge în acest loc în El. Potrivit poziției noastre, suntem deja în El și în El am fost deja transferați în locurile cerești (Efeseni 2.6). De aceea, El este garanția noastră că și noi vom ajunge în acest loc atunci când El va veni după noi și cu trupuri glorificate vom avea dreptul să-L vedem pe Domnul. Dacă Domnul Isus ar fi doar un Duh, nici măcar nu L-am putea vedea, dar pentru că este un Om în cer, Îl vom vedea așa cum este El. Îl vom vedea pe Miel „ca și cum ar fi fost înjunghiat” (compară cu Apocalipsa 5.6).

„Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu și ce vom fi nu s-a arătat încă; știm că, dacă Se va arăta El, vom fi asemenea Lui, pentru că-L vom vedea cum este. Și oricine are speranța aceasta în El se curățește, după cum El este curat” (1. Ioan 3.2,3).

Tradus de la: [Hat Christus seine Menschheit im Himmel abgelegt?](https://www.soundwords.de/ro/hat-christus-seine-menschheit-im-himmel-abgelegt/)

Titlul original: Hat Christus seine Menschheit im Himmel abgelegt?

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/ro/hat-christus-seine-menschheit-im-himmel-abgelegt-a7627.html>

Traducere: Ion Simionescu

Adnotare

[1] Astfel traduce versiunea Elberfelder veche. Versiunea Elberfelder revizuită (Edition Hückeswagen) traduce „Werkmeister [Meșter]” și precizează în nota de subsol: „sau, copil dat în grija cuiva, sau, favorit, preferat”. Ambele traduceri (copilașul dragostei, meșter) sunt posibile din ebraică.

[2] Această formulare nu înseamnă că Domnul Isus ar fi avut aceeași natură păcătoasă ca și noi, când era pe pământ, ci că El a luat trup și formă de om și era Om adevărat, fără ca păcatul să fi locuit în El (compară cu Evrei 4.15).

[3] Henry Mann Hooke, „1 John 1” în *The Christian's Friend and Instructor*, vol. 12, 1885.